

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 25 lipca 2014 r.

Poz. 981

PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Prawnokarnej konwencji o korupcji,

sporządzony w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 15 maja 2003 r. w Strasburgu został sporządzony Protokół dodatkowy do Prawnokarnej konwencji o korupcji, w następującym brzmieniu:

Przekład

Protokół dodatkowy do Prawnokarnej konwencji o korupcji, sporządzony w Strasburgu dnia 15 maja 2003 r.

Państwa członkowskie Rady Europy oraz inne państwa sygnatariusze niniejszego protokołu

Zważywszy, że pożądane jest uzupełnienie Prawnokarnej konwencji o korupcji (ETS Nr 173, w dalszej części – „konwencji”) w celu zapobiegania i zwalczania korupcji

Zważywszy, że obecny protokół pozwoli na poszerzenie implementacji Programu Działania przeciwko Korupcji z 1996 r.

Uzgodniły, co następuje:

Rozdział 1 – Terminologia

Art. 1- Terminologia

Dla potrzeb niniejszego protokołu:

1. termin „**arbiter**” rozumiany jest poprzez odwołanie do prawa krajowego państw stron protokołu, ale w każdym wypadku oznacza również osobę, która na podstawie umowy o arbitraż jest powołana do wydania prawnie wiążącej decyzji w sporze przekazanym jej/jemu przez strony umowy.
2. termin „**umowa o arbitraż**” oznacza umowę uznaną w prawie krajowym, na mocy której strony zgodziły się przekazać spór do rozstrzygnięcia przez arbitra.
3. termin „**członek ławy przysięgłych**” rozumiany jest poprzez odwołanie do prawa krajowego państw stron protokołu, ale w każdym wypadku oznacza również ławnika działającego jako członek organu kolegialnego, do kompetencji którego należy podejmowanie decyzji w przedmiocie winy osoby oskarżonej w ramach postępowania karnego.
4. W przypadku postępowania dotyczącego zagranicznego arbitra i członka ławy przysięgłych, państwo ścigania może stosować definicje arbitra i członka ławy przysięgłych w takim zakresie, w jakim definicja ta jest zgodna z prawem krajowym tego państwa.

Rozdział II – Środki podejmowane na poziomie krajowym

Art. 2 – Przekupstwo czynne krajowych arbitrów

Każda Strona przyjmuje takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania przez jej prawo wewnętrzne za przestępstwo umyślnego, oblicywanego, proponowania lub wręczania przez jakąkolwiek osobę, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści arbitrowi wykonującemu swoje funkcje na podstawie prawa krajowego Strony dotyczącego arbitrażu, dla niego samego lub dla kogokolwiek innego, w zamian za to, by arbiter ten podjął działanie lub zaniechał działania w wykonywaniu swych funkcji.

Art. 3 - Przekupstwo bierne krajowych arbitrów

Każda Strona przyjmuje takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania przez jej prawo wewnętrzne za przestępstwo umyślnego żądania lub przyjmowania przez arbitra wykonującego swoje funkcje na podstawie prawa krajowego Strony dotyczącego arbitrażu, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek nienależnych korzyści dla niego samego lub jakiejkolwiek innej osoby, przyjmowaniu propozycji lub obietnicy takich korzyści w zamian za działanie lub zaniechanie działania w wykonywaniu swych funkcji.

Art. 4 - Przekupstwo zagranicznych arbitrów

Każda Strona przyjmuje takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania przez jej prawo wewnętrzne za przestępstwa zachowań, o których mowa w art. 2 i 3, jeśli dotyczą one arbitra wykonującego swoje funkcje na podstawie prawa krajowego jakiegokolwiek innego państwa, dotyczącego arbitrażu.

Art. 5 - Przekupstwo krajowych członków ławy przysięgłych

Każda Strona przyjmuje takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania przez jej prawo wewnętrzne za przestępstwa zachowań, o których mowa w art. 2 i 3, jeśli dotyczą one członka ławy przysięgłych działającego w ramach jej systemu prawnego.

Art. 6 - Przekupstwo zagranicznych członków ławy przysięgłych

Każda Strona przyjmuje takie środki ustawodawcze i inne, jakie mogą być konieczne do uznania przez jej prawo wewnętrzne za przestępstwa zachowań, o których mowa w art. 2 i 3, jeśli dotyczą one członka ławy przysięgłych działającego w ramach systemu prawnego jakiegokolwiek innego państwa.

Rozdział III – Monitorowanie implementacji i przepisy końcowe**Art. 7 – Monitorowanie implementacji**

Implementację protokołu przez Strony monitoruje Grupa Państw przeciwko Korupcji (GRECO).

Art. 8 – Stosunek do konwencji

1. Między państwami Stronami postanowienia art. 2 do 6 protokołu są uważane za przepisy dodatkowe do konwencji.
2. Postanowienia konwencji mają zastosowanie w takim zakresie, w jakim są one zgodne z postanowieniami protokołu.

Art. 9 – Oświadczenia i zastrzeżenia

1. Jeśli Strona złożyła oświadczenie zgodnie z artykułem 36 konwencji, może ona w momencie podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, złożyć podobne oświadczenie dotyczące art. 4 i 6 protokołu.
2. Jeśli Strona złożyła zastrzeżenie zgodnie z artykułem 37 ust. 1 konwencji ograniczające zakres przestępstw biernego przekupstwa określonych w art. 5 konwencji, może ona w momencie podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia złożyć podobne zastrzeżenie dotyczące art. 4 i 6 protokołu. Jakikolwiek inne zastrzeżenie złożone przez Stronę zgodnie z art. 37 konwencji ma zastosowanie również do protokołu, chyba że Strona oświadczyła odmiennie w momencie podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
3. Żadne inne zastrzeżenie nie jest możliwe.

Art. 10 – Podpisanie i wejście w życie

1. Protokół jest otwarty do podpisu dla państw, które podpisały konwencję. Państwa te mogą wyrazić zgodę na związanie się poprzez:
 - a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub
 - b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, po którym następuje ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie.
2. Dokumenty ratyfikacyjny, przyjęcia lub zatwierdzenia składane są Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
3. Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym pięć państw wyrazi zgodę na związanie się protokołem zgodnie z postanowieniami ustępów 1 i 2, i tylko po wejściu w życie konwencji.

4. W stosunku do państwa sygnatariusza, który później wyrazi zgodę na związanie się protokołem, protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym wyraziło ono zgodę na związanie się protokołem zgodnie z postanowieniami ustępów 1 i 2.
5. Państwo sygnatariusz nie może ratyfikować, przyjąć lub zatwierdzić protokołu bez jednoczesnego lub wcześniejszego wyrażenia zgody na związanie się konwencją.

Art. 11 – Przystąpienie do protokołu

1. Każde państwo lub Wspólnota Europejska, które przystąpiły do konwencji, może przystąpić do protokołu po jego wejściu w życie.
2. W stosunku do każdego państwa lub Wspólnoty Europejskiej przystępujących do protokołu, wchodzi on w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia dokumentu przystąpienia Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Art. 12 – Zakres terytorialny stosowania protokołu

1. Każde państwo lub Wspólnota Europejska mogą, w chwili podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, wskazać terytorium lub terytoria, na których protokół będzie stosowany.
2. Każda Strona może, w jakimkolwiek późniejszym terminie, poprzez oświadczenia adresowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć zastosowanie protokołu na jakiegokolwiek inne terytorium lub terytoria wskazane w tym oświadczeniu i dla których jest ona odpowiedzialna za międzynarodowe stosunki lub w imieniu których jest uprawniona do podejmowania zobowiązań. W odniesieniu do takiego terytorium protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania oświadczenia przez Sekretarza Generalnego.
3. Każde oświadczenie złożone zgodnie z dwoma poprzedzającymi ustępami może być wycofane - w stosunku do jakiegokolwiek terytorium wskazanego w takim oświadczeniu –w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Art. 13 – Wypowiedzenie

1. Każda Strona może w dowolnym czasie wypowiedzieć protokół w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.
2. Wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.
3. Wypowiedzenie konwencji pociąga za sobą automatycznie wypowiedzenie protokołu.

Art. 14 – Notyfikacja

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje państwom członkowskim Rady Europy oraz każdemu państwu lub Wspólnocie Europejskiej, które przystąpiły do protokołu:

- a) każde podpisanie protokołu,
- b) złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia,
- c) każdą datę wejścia w życie protokołu zgodnie z art. 10, 11 i 12,
- d) każde oświadczenie i zastrzeżenie złożone na podstawie art. 9 i 12,
- e) każdy inny akt, notyfikację lub informację dotyczącą protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 15 maja 2003 r., w języku angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który składa się w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekazuje uwierzytelniony odpis każdemu państwu sygnatariuszowi oraz państwu przystępującemu.

**ADDITIONAL PROTOCOL TO THE CRIMINAL
LAW CONVENTION ON CORRUPTION
Strasbourg, 15.V.2003**

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that it is desirable to supplement the Criminal Law Convention on Corruption (ETS No. 173, hereafter "the Convention") in order to prevent and fight against corruption;

Considering also that the present Protocol will allow the broader implementation of the 1996 Programme of Action against Corruption,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purpose of this Protocol:

- 1 The term "*arbitrator*" shall be understood by reference to the national law of the States Parties to this Protocol, but shall in any case include a person who by virtue of an arbitration agreement is called upon to render a legally binding decision in a dispute submitted to him/her by the parties to the agreement.
- 2 The term "*arbitration agreement*" means an agreement recognised by the national law whereby the parties agree to submit a dispute for a decision by an arbitrator.
- 3 The term "*juror*" shall be understood by reference to the national law of the States Parties to this Protocol but shall in any case include a lay person acting as a member of a collegial body which has the responsibility of deciding on the guilt of an accused person in the framework of a trial.
- 4 In the case of proceedings involving a foreign arbitrator or juror, the prosecuting State may apply the definition of arbitrator or juror only in so far as that definition is compatible with its national law.

Chapter II – Measures to be taken at national level

Article 2 – Active bribery of domestic arbitrators

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the promising, offering or giving by any person, directly or indirectly, of any undue advantage to an arbitrator exercising his/her functions under the national law on arbitration of the Party, for himself or herself or for anyone else, for him or for her to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 3 – Passive bribery of domestic arbitrators

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the request or receipt by an arbitrator exercising his/her functions under the national law on arbitration of the Party, directly or indirectly, of any undue advantage for himself or herself or for anyone else, or the acceptance of an offer or promise of such an advantage, to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 4 – Bribery of foreign arbitrators

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving an arbitrator exercising his/her functions under the national law on arbitration of any other State.

Article 5 – Bribery of domestic jurors

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person acting as a juror within its judicial system.

Article 6 – Bribery of foreign jurors

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person acting as a juror within the judicial system of any other State.

Chapter III – Monitoring of implementation and final provisions**Article 7 – Monitoring of implementation**

The Group of States against Corruption (GRECO) shall monitor the implementation of this Protocol by the Parties.

Article 8 – Relationship to the Convention

- 1 As between the States Parties the provisions of Articles 2 to 6 of this Protocol shall be regarded as additional articles to the Convention.
- 2 The provisions of the Convention shall apply to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

Article 9 – Declarations and reservations

- 1 If a Party has made a declaration in accordance with Article 36 of the Convention, it may make a similar declaration relating to Articles 4 and 6 of this Protocol at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
- 2 If a Party has made a reservation in accordance with Article 37, paragraph 1, of the Convention restricting the application of the passive bribery offences defined in Article 5 of the Convention, it may make a similar reservation concerning Articles 4 and 6 of this Protocol at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. Any other reservation made by a Party, in accordance with Article 37 of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
- 3 No other reservation may be made.

Article 10 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by States which have signed the Convention. These States may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which five States have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2, and only after the Convention itself has entered into force.
- 4 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of paragraphs 1 and 2.
- 5 A signatory State may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, expressed its consent to be bound by the Convention.

Article 11 – Accession to the Protocol

- 1 Any State or the European Community having acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 In respect of any State or the European Community acceding to the Protocol, it shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of the deposit of an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 12 – Territorial application

- 1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made in pursuance of the two preceding paragraphs may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 13 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 14 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State, or the European Community, having acceded to this Protocol of:

- a any signature of this Protocol;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 10, 11 and 12;
- d any declaration or reservation made under Articles 9 and 12;
- e any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding Parties.

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 12 marca 2014 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*